

Сукоби у Сирији се настављају. Побуњеници нападају владине снаге широм земље али су разједињени и недостаје им кохезија. Њихови наводни успеси на терену ништа не значе све док не буду у могућности да освоје и да задрже део сиријске територије. Сада је сасвим очигледно, и то се више не крије да њима помоћ стиже споља. Дакле, поново имамо либијски сценарио на делу али који сасвим сигурно неће успети у Сирији и то из више разлога.

Наиме, примарни разлог зашто сличан сценарио не може успети у Сирији јесте став Русије. Русија је индиректно подржала режим Башара ал-Асада самим испорукама оружја његовој армији. Затим Русија је очигледно против заштравања санкција влади у Дамаску. Све ово говори да Русија не жели да изгуби стабилну Сирију и то је пресудан фактор због чега се исти сценарио не може поновити и са владом Башара ал-Асада.

Други разлог јесте сама ситуација на терену. Наиме, сиријска армија располаже са исувише јаким војним ефективама да би јој покушају побуњеника могли озбиљније да нашкоде. До сада биланс жртава износи преко пет хиљада али сасвим је сигурно да ће сиријска војска изаћи на крај са побуњеницима и дезертерима из сопствених редова. С друге стране, као што смо напоменули, у питање долази снага побуњеника. Они су сувише разједињени и једино тактиком спорадичних напада могу угрозити владине снаге које су напомињемо осокољене подршком Русије. Мање групе војних пребега, како их Запад назива, не могу бесконачно издржати у сукобу са владиним снагама ма колико им логистичка и свака друга врста помоћи буде пружана из иностранства.

Шта је заправо право решење сиријске кризе и како окончати овај крвави сукоб? Ово је веома сложено питање из више разлога. Наиме морамо имати на уму то да спољашњим силама (немамо потребе да помињемо које су то земље) не одговара престанак сукоба у Сирији. Напротив, оне би желеле да виде пад режима Башара ал-Асада по сваку цену без обзира колико људских живота је потребно за остварење тог циља. Јака и стабилна Сирија не одговара тим земљама из више разлога. Наиме, Сирија је велики савезник Ирана, као друго Сирија спада у интересну сферу Русије и сви напори страног фактора

Побуњеници одбили преговоре са сиријском владом

Пише: Владимир Јевтић
уторак, 31 јануар 2012 14:30

стреме ка циљу који се зове стратешко окруживање Русије. Падом актуелног режима у Дамаску отворила би се врата за будуће притиске на Иран али би и Русија изгубила важног савезника у региону.

Из тог разлога Москва би желела да види крај сукоба у Сирији и постизање договора између побуњеника и владиних снага. Мировни споразум који би окончао сукобе значио би и опстанак Башаровог режима на власти чиме би Русија много добила. Међутим побуњеници су одбили преговоре које им је понудила Москва. С друге стране, влада у Дамаску је отворена за преговоре јер је и њој наравно доста сукоба са дезертерима и побуњеницима. [1] Уколико побуњеници заиста и одбију план Русије то може значити само њихов крај и крај свега онога што су наводно хтели да постигну у Сирији. У понедељак руски Министар иностраних послова Сергеј Лавров је изјавио следеће: “наша понуда је већ добила позитиван одговор од стране сиријских власти”. Међутим побуњеници поступају по налогу страних фактора. Хилари Клинтон је поручила Сиријском народу како ми “снажно стојимо уз њега” али није понудила директне преговоре за разлику од Русије која је такође критиковала и Арапску лигу зато што је стопирала слање посматрача у Сирију.

И док сукоби у предграђу Дамаска бесне владине снаге потискују побуњенике на другим фронтима тако да се чини да њихово одбијање директних преговора није баш најмудрија одлука. Пре свега јер ће водити њиховој пропасти и уништењу што подразумева још већи број жртава. Запад је показао лицемерје у контексту сукоба у Сирији. Једино је још Русија искрено привржена мировном решењу али такође из сопствених интереса.

[1] <http://mwcnews.net/news/middle-east/16532-syria-ready.html>